

PILAR FOLCH

METGE-DENTISTA

GRANOLLERS

Carrer de Clavé, 30 : Telèfon 60

Visita els dimarts, dijous i dissabtes
de 10 a 12 i de 4 a 7

Diumenges i dies festius, de 9 a 12

BARCELONA

Rambla Catalunya, 66, principal
(Entre Aragó i València) Telèfon 79140

Visita dilluns, dimecres i divendres

Sants li facilità la victòria oposant-li un equip fluix.

I l'Horta, invencible en el seu terreny, derrotà el Terrassa i s'assegurà el quart lloc de la classificació.

La puntuació final ha demostrat, doncs, la diferència de classe que separa fins aquests moments els tres equips que han arribat a l'última jornada en disposició de classificar-se, i dels altres cinc, dels quals l'Horta, quart del torneig, porta una diferència de vuit punts amb el Granollers, que ha quedat a tercer lloc.

En el títol que encapçala aquests comentaris i també en el, diem-ne pròleg, deixem ja exposada la nostra opinió, o més ben dit, manifestem clarament que el Granollers fou vençut perquè a l'àrbitre que dirigí l'encontre li va donar la gana.

I diem això, perquè els que assistírem a aquest encontre, sacrificant-nos la butxaca, vàrem tenir una decepció, puix que encara que ens ho temíem, no esperàvem pas que Rovira, fos capaç de cometre la injustícia que va privar l'ascens del nostre equip.

No ignoràvem nosaltres, ni tampoc els aficionats granollerins, la dificultat que representava jugar aquest partit decisiu en el terreny gironí, i en fou una prova el contingent d'entusiastes, no sols de la nostra ciutat, sinó també de tota la comarca, que diumenge es traslladaren a Girona.

Però aquesta mateixa dificultat ens feia tenir més confiança en els nostres representants, que sabíem anaven a la lluita disposats a lograr el premi a l'esforç portat a cap durant tota la temporada.

Un dubte tinguérem i fou quan ens enteràrem que arbitrava el català Rovira, i no perquè no sàpiga arbitrar bé, sinó perquè sabem que és d'aquells que s'impresionen davant d'un públic cridaner i amenacador, i per això ens es-

tranyà que el Granollers no hagués exigit altre àrbitre de més categoria i millor encara d'altra regió.

Com també ens estranyà que s'acceptés un delegat federatiu, que tots els granollerins saben com es portà en aquella campanya dels vuit clubs, no oblidada encara.

Però si els que manen s'hi conformaren, ells sabran els motius. El cas és que arbitrà Rovira i que en el transcurs del joc tingué desercerts manifestos que culminaren amb la concessió al Girona d'un gol que no va entrar i que ell no podia donar-lo per bo perquè la seva situació en el terreny de joc, tot i el que han dit altres diaris, no li permetia precisar-ho.

Hi havia en aquest encontre, precisament per a evitar confusions i fer més planera l'actuació de l'àrbitre, jutges de gol.

Bé, doncs; el col·legiat Blat, que havia de jutjar i justificar el que passés a la porta del Granollers, tan punt l'àrbitre pirà, suposem que assenyalant gol, amb evident disconformitat amb tal fallament, començà a fer demostracions

amb la mà negant que la pilota hagués traspassat el marc que defensava Casanovas.

I fou tant manifesta la negativa del jutge de gol, que es veié agredit i agafat pel coll per jugadors gironins, a l'ensens que uns quants del públic situats darrera la porta granollerina saltaven al camp reclamant el gol que no havia entrat.

Des de mig camp, Rovira tornà a la porta del Granollers i hom cregué que anava a consultar el jutge de gol, però davant de la sorpresa general se l'emportà, sense deixar que s'hi acostessin els jugadors i el que va dir-li... ho saben Rovira i Blat.

Rovira mantingué la seva decisió i llavors foren els jugadors del Granollers que protestaren, sense, però, fer prevaler la força de la raó, que topà amb la raó de la força i també amb la decisió d'un àrbitre que abusà de la seva autoritat en els moments que menys ho podia fer, perquè per alguna cosa hi havia el jutge de gol per a dir l'última paraula, a la vista de tothom, i sense necessitat d'amagar-se, com si fos un secret la pregunta i resposta de si havia o no havia entrat la pilota a la porta del Granollers.

Ja sabem que tot quant direm i es faci per a demostrar la injustícia comesa amb el Granollers, és temps perdut.

Una vegada més, el Granollers ha rebut un escarment a l'empatx de legalitat i reglamentació que presideix els seus actes, que-tan-debò sigui per darrera vegada.

I, una vegada més, veiem també com el club granollerí es veu postergat per una injustícia arbitral, que dubtem sigui rectificada pels alts poders federatius.

En aquests moments no ens queda altre consol que esperar un any més.

En la temporada 1935-36, el Granollers pot lograr, en catorze partits, el que no li han deixat ara, després de tot un

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
Pça Latamendi, 3er : Tel. 21234